

"Det finns två skäl att lämna Svenska kyrkan, det ena är att man är ateist, det andra är för att man är kristen"

Index

Den svenska kyrkan	3
Inomkyrkliga rörelser	10
Sök dig sunda vatten	13

Den Svenska Kyrkan

När vi i denna skrift talar om den Svenska kyrkan, så menas inte kristendomen i allmänhet, utan specifikt den Svenska kyrkan som tidigare var statskyrka, men som den 1 januari 2000 skildes från staten och därmed blev den Svenska kyrkan (SvK) en frikyrka.

Helt skild är inte SvK från politiken ändå, och SvK styrs av speciella lagar i jämförelse med andra trossamfund och frikyrkor.

I nu gällande kyrkoordning så definieras SvK "tro, bekännelse och lära" på följande sätt;

"Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära, som gestaltas i gudstjänst och liv, är grundad i Guds heliga ord, såsom det är givet i Gamla och Nya testamentets profetiska och apostoliska skrifter, är sammanfattad i den apostoliska, den nicenska och den athanasianska trosbekännelsen samt i den oförändrade augsburgska bekännelsen av år 1530, är bejakad och erkänd i Uppsala mötes beslut år 1593, är förklarad och kommenterad i Konkordieboken samt i andra av Svenska kyrkan bejakade dokument". (Svenska kyrkans kyrkoordning 1 kapitlet 1 §).

Detta betyder i klarspråk att de bekännelseskrifter som SvK har är;

- Bibeln
- Apostoliska trosbekännelsen
- Nicaenska trosbekännelsen
- Athanasianska trosbekännelsen
- Augsburgska bekännelsen från år 1530
- Uppsala mötes beslut från år 1593
- Resten av Konkordieboken
- "andra av SvK bejakade dokument"

SvK är historiskt sett en evangelisk-luthersk kristen kyrka som ska stå för de kristna värderingar och sanningar som den evangelisk-lutherska tron står för. Detta sker också, men detta sker i huvudsak lokalt därför att officiellt och i stort så har SvK drabbats av ett avfall som saknar motsvarighet både i historien och i den globala kyrkan.

På SvK kyrkans officiella hemsida, finns det mycket att läsa. Där finns bland annat en avdelning som heter "Tro och andlighet". Under denna avdelning kan man läsa en hel del om SvK tro, bekännelse och lära. Bland annat finns det en sektion som heter "Fråga prästen". Här svarar runt 14 stycken präster på inskickade frågor.

Man måste utgå ifrån att de som svarar på dessa frågor har förtroende att svara på frågorna på SvK vägnar. Att deras svar granskas och godkänns innan de läggs ut på en officiell hemsida och därför är att betrakta som SvK tro och lära i stort.

Det skulle synas väldigt märkligt om enskilda präster fick framföra sina högst personliga åsikter i strid med kyrkans tro när det är människor som frågar vad det är SvK tror på och lär

ut. Därmed kan man utgå ifrån att de svar som återfinns, också är representativa för SvK officiella tro och ståndpunkt.

De teologiska ståndpunkter som återfinns på denna sida är bland annat följande;

- Jesus föddes av en ung kvinna, inte av en jungfru
- Jesus blev medveten om sin uppgift (inte sin identitet) som "Guds son" vid dopet
- Jesus var Gud i bemärkelsen att han hade en relation med Gud
- Gud vill att människan själv skapar sig ett nytt liv
- Skapelseberättelsen är en myt
- Bibelns mirakler är endast symboliska beskrivningar
- Bibelförfattarnas verklighetssyn begränsades av okunskap och tro på andar
- Allt som bibeln säger är inte sant
- Bibeln är kvinnofientlig
- Gud är inte identisk med den gudsbild Bibeln ger
- Bibelns evangelier skrevs inte av någon av Jesu apostlar
- Gud kan bara anas, i mötet mellan traditioner och erfarenheter
- Gud hör bara våra böner, men han svarar aldrig på dem
- Evangeliet och centrum av Svenska kyrkan är att Gud gett världen och den enskilda människan liv
- Att ha föräktenskapligt sex är ingen synd, att inte erbjuda kondom är det däremot
- Man blir förlåten även för hädelse mot den helige Anden
- Det går inte att svara på om människan lever vidare efter döden, det är något som ingår i "trons mysterium"
- Människans kropp och själ dör, och "evigt liv" innebär att vi får del av Guds ande (som lever för evigt) här på jorden, därför är vi odödliga i den bemärkelsen
- Den helige Anden är en livsnödvändig kraft (och inte ett väsen) som gör vår tro levande
- Gud har inget emot att man tror på horoskop
- Ockulta företeelser är upp till var och en, inget som kyrkan bryr sig om
- Som kristna ska vi inte bekymra oss om andra människor kommer till himlen eller inte, eftersom det är helt och hållet upp till Gud vem som kommer dit och inte
- Homosexuell kärlek är inte synd
- Alla gudar och religioner är rätt och ingen är fel
- Vi måste ha dialog med andra religioner för att kunna få en mer sann bild av vem Gud är eftersom kristendomen inte innehåller all sanning om Gud
- Allah och Jehova är samma Gud
- Gud har inget emot symboler och märken som representerar andra religioner eller gudar
- Den moral som finns i Bibeln är ett resultat av den tidens moral och inget som nödvändigtvis gäller idag
- Frälsning innebär att vi befrias från något som plågar oss, till exempel förföljelse från illasinnade
- Djävulen är ingen person eller makt, utan endast det onda i oss
- Buddhistisk meditation främjar den kristnes andliga växande
- Man måste inte tro på något särskilt för att vara kristen
- Varken buddhister eller ateister behöver omvändelse, det räcker att de finner sig själva

Enligt postmodernistiskt tänkande, så existerar det inga felaktiga åsikter, bara olika tolkningar och bibelsyner, varpå ingen kan hävda att ovanstående skulle vara fel, även om man skulle anse annorlunda.

Detta tänkande är både ologiskt som obibliskt.

Bibeln talar om sig själv som den absoluta sanningen, en objektiv verklighetsförankrad sanning som är orubblig. Detta förkastas och man ser på Bibeln som en idéhistorisk bok som kan ge inspiration och fungerar som en första grund för SvK tro och lära, men det utan att hävda att allt i den vore sant.

SvK har därmed lämnat en klassisk kristen tro för ett inomvärldsigt tänkande som innebär att allt övernaturligt avskaffas och bortförklaras. Alla mirakler i Bibeln ses endast som allegorier (bildspråk) för något annat och de mirakler som Jesus utförde ses som en omskrivning för att Jesus var speciell. Fast frågan man måste ställa då, är att om Jesus aldrig gjorde några mirakler, vad var det då som var så speciellt med honom?

På frågan "Kan man tro på Jesu under" så svarar man att Jesus inte alls förvandlade vatten till vin, utan det är en bild på att festen (som är Guds närvaro i livet) kan fortsätta. När det står att Jesus gick på vatten så betyder det endast att han trampar på ondskan och kvinnan som lidit av blödningar i tolv år blev inte helad från sin sjukdom, utan att Jesus möter henne och hon blir åter en del av samhället och får mänsklig gemenskap. Man fortsätter med att säga "Att tro på undren handlar inte om att se dem som bevis för övernaturliga händelser utan att se vad de vill berätta om Gud".

Detta visar hur man inom SvK har övergivit ett klassiskt kristet tänkande om det Bibeln har att berätta för oss, för ett inomvärldsigt postmodernistiskt tänkande som står helt i strid med den bibliska kristendomen genom historien.

Av utrymmesskäl så går det inte att gå genom varje enskild punkt som är nämnd i listan ovan, men några är värda att se på närmare.

Påståendet att Jesus föddes av en ung kvinna och inte av en jungfru kommer av att en jungfru inte kunde föda barn på den tiden. Något övernaturligt ingripande som gör en ung kvinna gravid utan inblandning av en man är enligt ett inomvärldsigt tänkande inte möjligt och därför måste också den bibliska texten tolkas så att det blir att handla om en "ung kvinna", inte en "jungfru".

Detta är en märklig situation man ställer sig själv i, eftersom man å ena sidan läser den apostoliska trosbekännelsen där man klart deklarerar "född av jungfrun Maria" för att sedan i strid med sin egen trosbekännelse deklarerar i predikningar och i offentlig kontakt med människor att Jesus omöjligt kunde födas av en jungfru.

För att ytterligare förstärka detta så skriver man i den egna bibelöversättningen (Bibel 2000) "ung kvinna" istället för det grundtextmässigt korrekta. Detta gör att man kan högläsa ur en bibelöversättning och hävda "se här vad Bibeln säger...".

Man hävdar vidare att Jesus inte alls var Gud eller Guds son till sin identitet/väsen, utan han fick detta som en *uppgift*. Med andra ord var Jesus en helt vanlig människa som i och med dopet blev medveten om detta verk han skulle utföra.

Även Bibel 2000 skrivs här i strid mot hur grundtexten formulerar det för att ytterligare förstärka detta. B2000 skriver i Romarbrevet 1:4 så här; ”och genom sin andes helighet blev insatt som Guds son i makt och välde vid sin uppståndelse från de döda...”.

Detta innebär att en helt vanlig syndig människa dog på korset, och inte Gud själv inkarnerad till en människa som dog i vårt ställe. Jesus hade som ”uppgift” att agera Guds son, och fick sedan som ”tack” bli Guds son när han uppstod.

Grundtexten säger att Jesus blev av den helige Anden *bevisad* att vara Guds kraftfulla son (eller med kraft bevisad vara Guds son). Grundtexten gör alltså gällande att Jesus varit Guds son hela tiden, medan SvK bibelöversättning hävdar att Jesus inte alls var det förrän efter uppståndelsen.

Den helige Anden är dessutom bortretuscherad i texten i B2000 genom att man inte längre talar om ”den helige Anden” utan om Jesu ”egen andes helighet”. Jesus blev alltså Guds son därför att han *förtjänade* att få bli det, så det blir dessutom en gärningslära av det hela.

SvK hävdar vidare att ”Allt i Bibeln är inte sant”. Ofta säger man att det har bara med olika tolkningar av texten att göra, som gör att bibeltroende kristna och SvK skiljer sig i bibeltolkning. Men att hävda att ”allt i Bibeln inte är sant” går utöver att tolka vad som står, det är ett förkastande av själva texten.

Detta gör också att det blir omöjligt att få en representant för SvK som står för denna form av ideologi att ta sakskalet. Man kan aldrig hävda att ”så säger Bibeln” i fråga om en tolkningsfråga, eftersom svaret då blir ”men Bibeln är ju inte ens sann, vad den säger spelar därför ingen roll”.

I samband med detta så hävdar man ofta att ingen av Jesu apostlar skrev Bibelns evangelier. Tvärtom så menas det att man inte ens vet vem som skrivit evangelierna. Detta påstående är inte heller sant, eftersom evangelierna redan på 100-talet fick sina namn (evangelium enligt...), och sannolikheten att de utpekade författarna skulle vara de verkliga författarna är i allra högsta grad trolig. Det finns arkeologiska bevis för att Markus evangelium skrevs redan runt år 40, och att stora delar av nya testamentet i övrigt också var skrivet då. Detta gör att SvK datering av evangelierna inte heller stämmer med verkligheten.

Man hävdar att Gud hör våra böner, men han svarar aldrig på dem. Skälet för detta ska vara att om Gud svarar på den enes bön, men inte på den andres, så blir den andre besviken och för att undvika detta, så svarar Gud inte på någons bön.

Och skulle något ske som skulle kunna tolkas som ett bönesvar, så är detta endast en lycklig slump och inget som har med ett gudomligt ingripande att göra.

Detta är ett påstående som helt strider mot all form av klassisk kristendom och som framställer alla kristna som någon gång fått ett bönesvar som dumskallar som tror att Gud svarat på deras böner eller som lögnare, då de kan vittna om helt övernaturliga bönesvar som inte kan förklaras utifrån mänskliga, vetenskapliga eller inomvärldsiga förklaringsmodeller.

SvK hävdar vidare att hädelse mot den Helige Anden kan förlåtas. Detta är raka motsatsen till vad Jesus säger. I Matteus evangelium 12:31 så säger Jesus uttryckligen att all form av synd och hädelse kan människan få förlåtelse för, men inte hädelse mot den helige Anden.

Självklart; är man av uppfattningen att allt i Bibeln inte är sant, så kan man bortse från detta och ändå hävda att hädelse mot Anden är något man kan få förlåtelse för. Vad Jesus säger är ju bara relevant för dem som tror på honom.

En av de mest grundläggande kristna dogmerna som finns är att Gud är en gudom bestående av tre personer; Fadern, Sonen och Anden. Detta ingår även i de bekännelseskrifter som SvK har.

Den athanasianska trosbekännelsen gör följande uttalanden: "detta är den allmänliga kristna tron, att vi dyrka en enda Gud i tre personer och tre personer i en enda gudom... En är nämligen Faderns person, en annan Sonens och åter en annan den Helige Andes... Ty såsom vi av den kristna sanningen nödgas att bekänna varje person för sig både såsom Gud och Herre, så förhindras vi av den allmänliga kristna tron att nämna tre Gudar eller Herrar".

Ibland hör man påståenden om att treenighetsläran och Jesu gudomlighet uppfanns i samband med denna trosbekännelse från 300-talet, men inte heller detta stämmer. Begreppet "treenighetsläran" uppkom redan under tidigt 200-tal och rent logiskt torde läran ha funnits sedan tidigare för att kunna få sig en beteckning. Redan i början av 100-talet så var de fyra evangelierna samlade till en enhet av fyra brev, och dessa brev har en klar och tydlig undervisning om att Gud är en treenig Gud.

Att då i strid mot sina egna bekännelseskrifter hävda att den helige Anden inte är en person utan endast en kraft, vars funktion är att levandegöra vår tro, är motsägelsefullt, eftersom tron borde vara att Anden är en person, inte endast en kraft.

5 Mos 4:19 varnar för stjärntyding och likställer det dessutom med avgudadyrkan. Hur kan man då hävda att "Gud har inget emot horoskop"? Att säga det är att hävda att budorden inte längre gäller.

Allah och Jehova påstås vara samma Gud. Jämför man den gudsbild som Allah har i Koranen och den gudsbild som Bibeln ger av Jehova, så är det enorma skillnader. Det är inte olika uppfattningar utan grundläggande skillnader vad gäller personlighet, attribut, egenskaper och vilja.

Ingen sann muslim skulle ens komma på tanken att hävda att Bibelns och Koranens gudar är samma Gud. Fråga vilken muslim du vill; "Anser du Jesus vara Allah?" och 100 av 100 muslimer kommer säga nej. Frågar du en sann kristen om denne anser att Jesus är Jehova, så kommer du i 100 fall av 100 få ett klart och tydligt "ja".

Att hävda att Allah och Jehova är samma Gud, är kränkande, inte bara mot kristendomen utan också mot islam.

Att hävda att andra religioners utövande är nödvändigt eller nyttigt för den kristnes andliga tillväxt är minst sagt horribelt, men ett naturligt steg i den religionsblandning som växer fram allt starkare inom SvK.

Det har länge varnats från profetiskt håll för en falsk enhet inom kyrkan, trots detta så har litet gjorts från kyrkligt håll (även frikyrkligt) för att förhindra denna fortskridande enhet med villoandar och döda gudar.

Hur kan det ha få gå så här långt? Svaret är komplicerat och har många faktorer, och är inget som ska tas upp här. Frågan är snarare; Kan man som äkta kristen stå kvar i en kyrka som så djupt avfallit från den kristna tron, från sina egna bekännelsegrunder och från sitt eget ursprung?

Idag så ser vi en kyrka som hellre stödjer en festival vars namn är "svensk synd bryter gränser" än deltar på Sveriges största ekumeniska manifestation (Jesusmarschen). Vi ser en kyrka som startar en inom kyrklig rörelse för alla dem som inte gillar ordet "gud". Vi ser en kyrka som allt mer har och eftersträvar interreligiösa sammankomster och gudstjänster, där företrädare från olika religioner leder mötet och de deltagande besökarna förväntas tillbe olika religioners gudar.

Man inbjuder häxor som föreläsare och man förmedlar ockulta kraftöverföringar som åsyftar att man ska finna sin inre gudomlighet, en teknik som lärs ut av en person som hävdar att denne är en inkarnerad gud. Man strävar efter att sammanblanda kristen verksamhet med new age, där kristallkulor, tarotkort, healing och auraläsning blandas upp med kristna företeelser.

SvK är inte längre en strikt kristen kyrka där man som sökare kan förvänta sig svar utifrån vad Bibeln verkligen säger. Det är en synkretisk religionskyrka där man menar sig ha "högt i tak", vilket låter fromt men som är mycket allvarligt för människans dubbla utgång. Detta är naturligtvis inget som stör den som inte tror att människan lever för evigt, tror att alla kommer till himlen oavsett vad eller har den mer islamskt inspirerade åsikten om att inget spelar någon roll, den Gud väljer ta in i himlen hamnar där och den Gud väljer att kasta i helvetet hamnar där.

Det finns de som vill försvara SvK med att det finns sanna kristna inom SvK, och det gör det absolut, och en del av dessa har Gud kallat till SvK. Men att det finns några få enskilda kristna inom SvK betyder inte att det är en kristen kyrka eller att det skulle göra att avfallet är mindre allvarligt eller förödande.

Beroende på vilken religionssociologisk undersökning man tar del av, så får man olika svar, men vissa gör gällande att upp till 85 % av Sveriges befolkning är ateister, agnostiker eller på Gud inte troende. De flesta av dessa människor är medlemmar i SvK. Övriga 15 % av troende människor består inte enbart av kristna, utan av muslimer, hinduer, judar, asatroende och mycket mer. Man kan inte med bästa vilja hävda att SvK är en kristen kyrka vare sig ur medlemsperspektiv eller ur ett teologiskt perspektiv.

Bör man då som kristen kvarstanna inom SvK? Det är upp till var och en, men är man inte kallad av Gud att verka inom SvK (som inom vilket ickekristet missionsfält som helst) bör man allvarligt överväga att lämna SvK för ett sundare och mer bibliskt sammanhang.

I Hesekiels tionde kapitel kan man läsa om när Guds Ande lämnar templet. I Uppenbarelsebokens andra kapitel kan man läsa om hur Jesus varnar församlingen i Efesus att om de inte omvänder sig från sitt avfall, så kommer Gud ta sin ljusstake ifrån dem.

Det är allvarligt att leva i avfall och synd, och det är inget undantag för SvK.

Inomkyrkliga rörelser

Hur påverkar SvK avfall, förnekande av Skrifterna och bekännelsegrunderna och deras religionsblandning de olika inomkyrkliga rörelser som finns?

Det finns många olika inomkyrkliga rörelser, bland annat OAS, ELU och KFU. Den absolut största inomkyrkliga rörelsen inom SvK är EFS – Evangeliska Fosterlandstiftelsen, med sina 16'000 medlemmar.

EFS bildades den 7 maj 1856 på initiativ av prästen Hans Jacob Lundborg. Till sitt stöd hade han väckelsepredikanten Carl Olof Rosenius. EFS var redan från början en inomkyrklig rörelse. Syftet var att man ville behålla människorna inom SvK istället för att de skulle gå till den framväxande baptistiska rörelsen. Två gånger har det skett större splittringar inom EFS. 1878 så gick Paul Petter Waldenström ur och bildade Svenska Missionsförbundet (numera Svenska Missionskyrkan) och 1911 så bröt sig Axel Svensson sig ur och startade ELM (Evangelisk Luthersk Mission), men då kallades det för Missionssällskapet Bibeltrogena Vänner.

Efter detta har även några mindre utbrytargrupper uppstått, däribland Lutherska Bibelstudiestiftelsen.

Hur ska man som EFS-medlem ställa sig till allt detta som sker inom SvK? Är ett direkt medlemskap inom SvK att jämställa med ett indirekt medlemskap i SvK genom att man blir medlem i en inomkyrklig rörelse, som till exempel EFS? Syftet med EFS var ju att bibehålla människorna inom SvK, även om de ville lämna själva SvK därför att de hade upplevt väckelsen. Detta måste rimligtvis gälla även idag, att om man är medlem i en EFS-förening, så är man också av automatik medlem i SvK, om än i en underorganisation. Att aktivt lämna SvK som medlem hjälper därmed föga om man ändå väljer stå kvar som medlem i en EFS-förening.

I det dokument som undertecknades av EFS och SvK står det att läsa; "Svenska kyrkan och EFS förnyar ömsesidigt sin gemenskap i en och samma kyrka med full andlig enhet och solidaritet. Svenska kyrkan erkänner fullt ut det arbete som EFS bedriver som en del av kyrkans arbete. EFS å sin sida bekräftar sin samhörighet med Svenska kyrkan".

EFS skriver alltså under på att man har "full andlig enhet" med SvK, vilket innebär att man också har "full andlig enhet" med det som SvK officiellt går ut med och utför under sina gudstjänster. Detta ger för handen, att när SvK bjuder in häxor, tillber Allah och har schamaner som slår på trolltrummor eller sysslar med ockulta kraftöverföringar, tarotkort eller utför buddhistisk meditation, så har EFS – enligt avtal – full andlig enhet med detta.

Kan man som enskild kristen verkligen ha enhet med villoandar och demoner? Är det acceptabelt att man som bibeltroende kristen ska tvingas in i gemenskap, erkännande och enhet med dessa andliga krafter?

Kenneth Ferm, en av EFS styrelsemedlemmar, slår fast att EFS är en rörelse *inom* SvK. Har man problem med att EFS är en rörelse *inom* SvK, så ska man söka sig till en annan rörelse.

Stefan Holmström, EFS missionssekreterare slår fast att både EFS och SvK har "högt i tak" och tar ingen ställning till vem som tror rätt och vem som tror fel, utan överlåter detta till Herren på Hans stora dag.

EFS ska heller inte kritisera de beslut som SvK tar, eftersom de är demokratiskt tagna beslut.

Dessa två ståndpunkter tillsammans innebär att oavsett vilka beslut eller ståndpunkter SvK tar, så ska det inte kritiseras utan enbart accepteras. Är beslutet redan taget, så ska det inte ens ifrågasättas, eftersom det bara är Gud som vet vem som har rätt. Någon biblisk prövning av teologi och beslut tycks därmed vara uteslutet.

Däremot så slår Stefan Holmström också fast, att centrala punkter inom EFS lära är betoningen om omvändelse och personlig tro. Där har EFS märkt ut sig i förhållande till SvK och det ska EFS också fortsätta med – detta är något positivt, så länge den "personliga tron" handlar om att tro i enlighet med Bibeln.

Missionssekreteraren och styrelsen är helt överens om att oavsett vad, så ska EFS stå kvar inom SvK. Något annat alternativ är inte möjligt.

Frågor om till exempel homosexuella äktenskap och frågor av liknande karaktär, är visserligen kyrkoskiljande frågor, men är ingenting som skulle föranleda en splittring mellan EFS och SvK.

Inom EFS finns det en oro för att centrala trosvärderingar undermineras, men denna oro delas inte av alla inom ledande position. Det finns styrelsemedlemmar som anser att ingen kan hävda tolkningsföreträde eller att SvK går emot Bibeln i någon enda fråga eftersom det enligt dessa endast handlar om olika bibelsyner och tolkningar.

Som enskild EFS-medlem så står det en fritt att ha en annan tro och teologi än den som SvK står för, men enligt vissa styrelsemedlemmar så är det på villkor att den egna tron och de egna ståndpunkterna inte utformas som absoluta sanningar utan endast som åsikter, som inte hävdar att någon annans åsikt eller tro skulle vara fel. Om man vill ha en absolut teologi, så får detta i så fall ske utanför EFS och inte inom.

Missionssekreteraren menar på, att EFS möjligheter till att påverka SvK i någon riktning teologiskt eller utövandemässigt, är i praktiken begränsade. Offentlig kritik har liten effekt och intern kritik ska stanna vid samtal, och inte ske i form av övertalning eller propaganda.

Med detta som grund, måste man fråga sig om man som troende bör stå kvar inom en inomkyrklig rörelse som EFS. Olika inomkyrkliga rörelser fungerar olika, och om vi talar om EFS så gäller det att man är medlem i SvK genom medlemskapet i EFS (vilket var en av orsakerna till att EFS bildades) och att man genom sitt medlemskap också accepterar dess grundläggande stadgar och riktlinjer, vilket är att man som EFS-medlem förväntas ha full andlig enhet med SvK.

Det finns en tanke om att man genom sitt medlemskap i EFS kan påverka SvK i rätt riktning och förhindra eller i alla fall försvåra ytterligare avfall, detta både inom SvK som inom EFS.

Detta är en from tanke, men frågan är om den är realistisk. Hade EFS styrelse, ledning och merpart av medlemmarna varit eniga och helt klart emot det som SvK står för teologiskt och stått upp för en sann biblisk tro i både utlevnad och lära, då hade det varit betydligt enklare. Som det är idag måste man kämpa mot både EFS och SvK i många frågor, och man måste gå emot de stadgar och den överenskommelse som finns mellan EFS och SvK.

Det finns många goda kristna även inom EFS, det ska ingen tvivla. EFS gör också enormt mycket gott arbete, precis som SvK gör. Men ska man som kristen välja en plats för sin utlevnad som kristen, en plats för god och sund undervisning, en plats där man kan växa i sin ande och växa upp till Kristi fullhet, då bör man allvarligt överväga om SvK och därmed också EFS är rätt plats för en.

Sök dig sunda vatten

Psaltaren 23 säger; "Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro".

Johannes evangelium kapitel 21 har med detta samtal mellan Jesus och Petrus; "När de hade ätit sade Jesus till Simon Petrus: 'Simon, Johannes son, älskar du mig mer än dessa?' Han svarade: 'Ja, Herre, du vet att jag har dig kär.' Jesus sade till honom: 'För mina lamm på bete.' För andra gången frågade han: 'Simon, Johannes son, älskar du mig?' Han svarade: 'Ja, Herre, du vet att jag har dig kär.' Jesus sade till honom: 'Var en herde för mina får.' För tredje gången frågade han: 'Simon, Johannes son, har du mig kär?' Petrus blev bedrövad över att Jesus för tredje gången frågade: 'Har du mig kär?' och han svarade: 'Herre, du vet allt. Du vet att jag har dig kär.' Jesus sade: 'För mina får på bete. Amen, amen säger jag dig: När du var yngre, spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir äldre, skall du sträcka ut dina händer och en annan skall spänna bältet om dig och leda dig dit du inte vill.' Detta sade han för att ge till känna med vilken död Petrus skulle förhärliga Gud. Sedan sade han till honom: 'Följ mig!'"

Någon sa så här; "Man är med i EFS och påverkar ledarna hela tiden, man ska inte gå ur utan man ska hela tiden arbeta för att ledarna ska bli bra".

När församlingen inte längre blir ledda på ett bibliskt sätt av sin pastor eller av sina ledare, utan hela tiden blir matade med unken mat och drivna till ökentrakter, så är det inte dags för medlemmarna att gå in i ett ställningskrig gentemot sina ledare, utan det är ofrånkomligen dags att lämna det dåliga sammanhanget och söka sig en god herde.

En pastor är kallad att vakta, bevara, skydda och föda upp sina medlemmar, precis som en herde har det till uppgift för sina får. Men när herden är den som släpper in vargarna i flocken, när herden är den som förgiftar vattnet och när herden är den som misshandlar fåren, då finns det inget som helst stöd i Bibeln att man ska stanna kvar i det sammanhanget och låta sig rivas och slaktas.

Vi är kallade att vara ett ljus och ett salt för världen, men om vi är fullt upptagna med att slåss mot vår egen ledning, hur kan vi då samtidigt vara ett ljus och ett salt? Om ledningen tappat sin sälta, hur ska den även med våra största ansträngningar åter få tillbaka sin sälta?

Det finns de som säger att "Det finns ju det som är bra, det finns de ledare som är verkligt kristna". Detta är sant. Men vill du dricka vatten som till 90 % består av rent vatten men samtidigt innehåller 10 % arsenik?

Jesus varnar sina lärjungar i Matteus evangelium 16, för fariséernas och sadducéernas lära. Han sa inte att "håll er till dem och välj ut det som är bra, för Nikodemus är i alla fall bra..." Nej, han uppmanade dem att hålla sig undan dem helt och hållet.

Galaterna 5:9 berättar för oss att lite surdeg syrar hela degen. Om nu degen redan från början består av mestadels surdeg, hur ska man då kunna överleva som kristen i en sådan miljö?

Till sist handlar det om vårt eget eviga väl, där vi antingen är i en miljö som dödar vårt andliga liv och vår relation med Gud eller där vi söker oss till ett sunt sammanhang. På samma sätt handlar det om andra människor, där vi inte längre kan bistå dem med allt det Gud vill ge dem eller vi ens kan vara ett ljus i världen om vi själva kämpar i underläge för vår överlevnad.

Hur kan vi med trovärdighet stå upp för en kyrka eller ett sammanhang där evangeliet inte bara är urvattnat och tunt, utan förvridet och förkastat?

Jesus vill att vi ska vara vid sunda vatten och vila på gott gräs. Han vill att vi ska arbeta med världens frälsning, inte med att slåss för vår egen andliga överlevnad i ett sammanhang där vi ständigt för ett krig mot våra egna ledare.

Det är ofrånkomligt, att det andliga inflytande som kommer uppifrån våra herdar och andliga ledare påverkar oss. Är det andliga inflytandet gott, så påverkas vi positivt. Är det andliga inflytandet dåligt, så påverkas vi negativt. Ingen kommer undan detta inflytande. Underordnar vi oss genom medlemskap i ett visst sammanhang, så ställer vi oss också under det inflytande som kommer. Detta är en biblisk princip som återfinns genom hela Bibeln.

Är du i ett andligt negativt sammanhang, låt Jesus leda dig till ett bättre, dit du kan få vila på gröna ängar, till vatten där du finner ro.